

Brüsszel, 2022.5.11.
COM(2022) 216 final

2022/0154 (CNS)

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

a hitelfinanszírozás adóelőnyét csökkentő támogatásra és a kamatok társasági adóból való levonhatóságának korlátozására vonatkozó szabályok megállapításáról

{SEC(2022) 204 final} - {SWD(2022) 144 final} - {SWD(2022) 145 final} -
{SWD(2022) 146 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az Európai Bizottság 2021. május 18-án elfogadta a 21. század társasági adózásáról szóló közleményt¹, amelynek célja egy szilárd, hatékony és igazságos társaságiadó-rendszer kialakítása az EU-ban. A közlemény egy hosszú és egy rövid távú jövőképet határoz meg Európa Covid19-világjárványból való kilábalásának támogatására és a megfelelő állami bevételek biztosítására az elkövetkező években. Ugyanebben a szellemben az EU tőkepiaci unióról szóló cselekvési tervének (CMU)² célja, hogy segítse a vállalatokat a szükséges tőkebevonásban és sajáttőke-pozíciójuk javításában, különösen a nagyobb hiányt és adósságszintet, valamint a tulajdoni részesedés iránti nagyobb igényt jelentő fellendülési időszakban. Különösen a CMU 4. intézkedése³ ösztönzi arra az intézményi befektetőket, hogy több hosszú távú befektetést hajtsanak végre, és ezáltal támogatja a vállalati szektorban az újratőkésítést az uniós gazdaság fenntartható és digitális átalakulásának elősegítése érdekében. A fent említett 4. intézkedést kiegészíti a hitelfinanszírozás adóelőnye kezelésére irányuló uniós szintű kezdeményezés, amelynek célja egy olyan méltányos és stabil üzleti környezet megteremtése, amely ösztönözheti a fenntartható és munkahelyekben gazdag növekedést az Unióban.

Az EU adórendszerei lehetővé teszik a hitelkamatok levonását a társasági adóalap kiszámításakor, míg a tőkefinanszírozáshoz kapcsolódó költségek, például az osztalékok, többnyire nem vonhatók le az adóból. Az adóügyi megítélés ezen aszimmetriája az egyik olyan tényező, amely a beruházások finanszírozása során a saját tőkével szemben a hitel használatát támogatja. Jelenleg csak 6 tagállam foglalkozik adóügyi szempontból a hitelfinanszírozás adóelőnyével, és a vonatkozó nemzeti intézkedések jelentősen eltérnek egymástól. Ha az adóztatás okozta hitelfinanszírozási adóelőnyt nem kezelik hatékonyan az egész egységes piacon, az uniós vállalkozások továbbra sem lesznek kellően ösztönözve a tőkefinanszírozásra a hitelfinanszírozással szemben, és a vonatkozó adótervezési megfontolások továbbra is torzítani fogják a beruházások és a növekedés eloszlását.

Annak érdekében, hogy az adózás okozta hitelfinanszírozási adóelőnyt az egységes piacon összehangolt módon kezeljék, ez az irányelv olyan szabályokat állapít meg, amelyek bizonyos feltételek mellett lehetővé teszik a saját tőke növekedése után járó fiktív kamatok adózási célú levonhatóságát, és korlátozzák a nettó hitelfelvételi költségek adózási célú levonhatóságát. A pénzügyi vállalkozások kivételével ez minden olyan adóalanyra vonatkozik, aki egy vagy több tagállamban társaságiadó-köteles. Mivel a kis- és középvállalkozásoknak (kkv-k) általában nagyobb terhet jelent a finanszírozás megszerzése, a javaslat szerint a kkv-k számára magasabb fiktív kamatlábat kell biztosítani.

Ez a javaslat megfelel az Európai Parlament azon elvárásának is, hogy a Bizottság javaslatot terjesszen elő a hitelfinanszírozási adóelőny csökkentésére vonatkozó támogatásra, amely

¹ A Bizottság Közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak – A 21. század társasági adózása, COM(2021) 251 final.

² A Bizottság Közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának, Tőkepiaci unió a polgárok és a vállalkozások számára – új cselekvési terv, COM(2020) 590 final.

³ [4. intézkedés: Az intézményi befektetőktől származó hosszú távú és tőkefinanszírozás növelésének ösztönzése | Európai Bizottság \(europa.eu\).](#)

hatékony adóelkerülés elleni rendelkezéseket tartalmaz annak elkerülése érdekében, hogy a saját tőkére vonatkozó támogatást új eszközként használják fel az adóalap-erózióra⁴.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi és lehetséges jövőbeli rendelkezéseivel**

Ez az irányelv a társasági adóztatásra vonatkozó uniós stratégia részét képezi, amelynek célja, hogy az egész EU-ban igazságos és hatékony adórendszert biztosítson.

2016-ban elfogadták az adókikerülés elleni irányelvet (ATAD)⁵ annak érdekében, hogy igazságosabb adókönyvet biztosítsanak az adókikerülés elleni kulcsfontosságú intézkedések összehangolt tagállami végrehajtása révén, amelyek főként a nemzetközi BEPS (adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás) projekt intézkedéseiből erednek. Bár nem az adókikerülés elleni küzdelem az elsődleges célja, ez a javaslat egy kamatkorlátozási szabályt is tartalmaz. Tekintettel a jelen javaslat és a kamatok korlátozására vonatkozó ATAD-szabály eltérő célkitűzéseire, a kamatok levonhatóságának korlátozására vonatkozó két szabályt párhuzamosan kell alkalmazni.

A meglévő uniós szintű adóügyi eszközök azonban nem tartalmaznak olyan intézkedéseket, amelyek a hitel és a saját tőke adóügyi kezelésének EU-n belüli kiegyensúlyozásával foglalkoznának az egységes piacon a hitelfinanszírozási adóelőnyvel.

Ez az irányelv az Európai Bizottságnak a 21. század társasági adózásáról szóló közleményét követi, amelynek célja egy szilárd, hatékony és igazságos társaságiadó-rendszer kialakítása az EU-ban, és a közleményben előirányzott szakpolitikai kezdeményezések egyikét tükrözi. Mint ilyen, kiegészíti a Bizottság által párhuzamosan, rövid és hosszú távon támogatott számos más szakpolitikai kezdeményezést.

A fent említett szakpolitikai kezdeményezések között szerepel a Vállalkozás Európában: Társaságiadó-keretre (BEFIT) vonatkozó javaslat, amely a közös adóalap és a nyereségek tagállamok közötti, képlet (felosztási képlet) alapján történő elosztásának fő elemén alapuló egységes adózási szabálykönyve lehet az Unióban. Bár a BEFIT-javaslat még a fejlesztés korai szakaszában van, a két kezdeményezés ugyanazt a jövőképet szolgálja: az EU igazságos, hatékony és fenntartható üzleti környezetét.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Ez a javaslat hozzájárul a tőkepiaci unióhoz. A tőkepiaci unió fő célkitűzései közé tartozik különösen az, hogy az uniós vállalkozások számára hozzáférhetőbbé tegye a finanszírozást, és elősegítse a nemzeti tőkepiacok valódi egységes piaccá történő integrációját. A javaslat célja, hogy a hitelfinanszírozási adóelőny megszüntetésével elkerülje az adósságra való túlzott támaszkodást, és ösztönözze a vállalkozások újratőkésítését. Ennek eredményeképpen a vállalatok jobb helyzetben lesznek a jövőre irányuló beruházások terén, ami támogatja a növekedést és az innovációt, valamint az EU gazdaságának versenyképességét. Ez növeli az üzleti környezet előre nem látható változásaival szembeni ellenálló képességüket, és csökkenti a fizetési képtelenség kockázatát, hozzájárulva ezzel a pénzügyi stabilitás fokozásához.

⁴ Jelentés a nemzeti adóreformok uniós gazdaságra gyakorolt hatásáról, (2021/2074(INI)) https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2021-0348_HU.html

⁵ A Tanács (EU) 2016/1164 irányelve (2016. július 12.) a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról (HL L 193., 2016.7.19., 1. o.).

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A közvetlen adókra vonatkozó jogszabályok az EU működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 115. cikkének hatálya alá tartoznak. A záradék kimondja, hogy az említett cikk szerinti jogszabályi közelítési intézkedéseknek irányelv jogi formáját kell öltetniük.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Ez a javaslat megfelel a szubszidiaritás elvének. A téma jellegéből adódóan a belső piac egészén közös kezdeményezésre van szükség.

Az irányelv szabályainak célja, hogy adózási szempontból kezeljék az EU vállalati szektorában tapasztalható hitelfinanszírozási adóelőnyt, és közös keretet biztosítsanak, amelyet összehangolt módon kell átültetni a tagállamok nemzeti jogszabályaiba. Ezeket a célokat nem lehet kielégítő módon elérni az egyes tagállamok saját hatáskörben hozott intézkedéseivel.

A hitelfinanszírozási adóelőny a hitel és a saját tőke finanszírozási költségeinek eltérő adóügyi kezeléséből adódik, és az EU tagállamaiban a vállalkozások számára közös probléma. Ennek ellenére csak 6 tagállam hozott adóügyi intézkedéseket a hitel és a saját tőke adóügyi kezelésének közelítésére. Bár az ilyen típusú adókedvezményekre vonatkozóan a Vállalati Adózási Magatartási Kódex Csoport nem kötelező erejű iránymutatást ad⁶, a 6 tagállam vonatkozó nemzeti intézkedései eltérnek egymástól a tervezési elemek és az adókikerülés elleni szabályok tekintetében, különösen az eltérő körülmények és az egyes tagállamokban követett eltérő politikai célok miatt.

A hitelfinanszírozási adóelőnyt enyhítő releváns intézkedések teljes hiánya 21 tagállamban, valamint a jelentősen eltérő intézkedések megléte további 6 tagállamban torzulásokat okozhat a belső piac működésében, és jelentős mértékben befolyásolhatja a beruházások helyszínét.

Ezen túlmenően egy uniós kezdeményezés hozzáadott értéket jelentene ahhoz képest, amit a nemzeti szintű intézkedések sokasága elérhet. Az egységes uniós szabály biztosítja a jogbiztonságot, és lehetővé teszi a vállalkozások megfelelési költségeinek csökkentését, mivel az adófizetőknek az egységes piacon végzett valamennyi tevékenységükre vonatkozóan egyetlen szabálynak kell megfelelniük. Az egész EU-ra kiterjedő szabály várhatóan a versenyt is fokozza az egységes piacon, mivel biztosítja, hogy minden vállalkozás – függetlenül attól, hogy hol található – hasonló ösztönzőket kapjon a megfelelő finanszírozásra.

Ezért egy uniós szintű kezdeményezésre van szükség kötelező erejű jogalkotási javaslat formájában, hogy összehangoltan és hatékonyan lehessen kezelni egy olyan problémát, amely az egész EU-ban közös. Egy uniós kezdeményezés megakadályozná az eltérő nemzeti kezdeményezések közötti esetleges kikapukat, és biztosítaná, hogy a vállalkozások és a beruházások az elhelyezkedésükből fakadóan ne szenvedjenek hátrányos hatást.

• Arányosság

A tervezett intézkedések nem lépik túl a belső piac számára szükséges minimális védelmi szint biztosítását. Az irányelv olyan szabályokat állapít meg, amelyek az egész EU-ban és valamennyi uniós adófizető számára előírják a tőkefinanszírozási költségekre vonatkozó támogatás levonhatóságát, kiegészítve a hitelfinanszírozási eszközök kamatainak levonhatóságát korlátozó szabállyal. Az irányelv biztosítja továbbá az intézkedések

⁶ WK 11093/2019 REV 1.

fenntarthatóságát a tagállamok költségvetése számára egy olyan általános szabály révén, amely korlátozza a finanszírozási költségek levonhatóságát az adófizetők adóalapjából. Az irányelv azáltal, hogy közös uniós szintű keretet határoz meg, lehetővé teszi a jogbiztonságot az egész egységes piacon, és csökkenti az adófizetők megfelelési költségeit.

Az irányelv tehát csak a céljai megvalósításához szükséges mértékű koordinációt biztosítja az Unión belül. Ennek fényében a javaslat nem lépi túl a célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket, ezért megfelel az arányosság elvének.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javaslat irányelvre irányul, amely az egyetlen rendelkezésre álló eszköz az EUMSZ 115. cikkének jogalapja szerint.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

Nincs olyan uniós jogszabály, amely a hitelfinanszírozási adóelőnyt kezelné. Ezért az értékelés nem releváns.

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

A TAXUD 2021. július 1-jén nyilvános konzultációt indított a hitelfinanszírozási adóelőny kezelésére irányuló lehetséges kezdeményezésről. Ez számos olyan kérdést tartalmazott, amelyek célja többek között a probléma és annak kiváltó okainak körülhatárolása, valamint az uniós fellépés megfelelő formájának és a lehetséges intézkedések fő jellemzőinek meghatározása volt. A konzultáció 2021. október 7-én zárult, és összesen 67 válasz érkezett.

A válaszadók 37 vállalkozói szövetség, amelyek főként mindenféle méretű pénzügyi szervezetet (beleértve a kkv-kat is) képviselnek, 12 vállalati/üzleti szervezet (főként adószakértők és pénzügyi szervezetek), 3 tudományos és kutatóintézet, 8 nem kormányzati vagy egyéb szervezet (főként kereskedelmi kamara, tőzsdék) és 7 magánszemély voltak. A legtöbb válaszadó Belgiumból (14/67), Németországból (14/67) vagy Franciaországból (12/67) érkezett.

A nem kormányzati szervezetek és a tudósok azon a véleményen vannak, hogy a vállalatok elsősorban azért vesznek igénybe hitelt, hogy csökkentsék adókötelezettségüket és elkerüljék részvényeseik körének felhígulását, míg a vállalkozói szövetségek és a vállalatok úgy vélik, hogy a hitelfelvétel indoka az, hogy finanszírozási eszközöket kell találniuk.

A válaszadók többsége – köztük a tudományos szakemberek 100 %-a, a polgárok 86 %-a, a vállalatok 50 %-a és a vállalkozói szövetségek 42 %-a – úgy véli, hogy a hitelfinanszírozási adóelőnyt kezelő uniós kezdeményezés hasznos eszköz lenne a vállalatok Covid19-válságból való kilábalásának támogatására és a tőkebefektetések ösztönzésére a zöldebb digitalizált gazdaságra való átállásban anélkül, hogy torzulásokat okozna az egységes piacon. A vállalatok, a nem kormányzati szervezetek és a tudományos szakemberek határozottan úgy vélik, hogy a cégeket – többek között adóügyi szempontból – arra kellene ösztönözni, hogy több saját tőkét és kevesebb hitelt használjanak.

A vállalkozói szövetségek, a vállalatok és a tudományos szakemberek egyértelműen egyetértenek abban, hogy egy ilyen kezdeményezés csökkenteni fogja a káros adózási

gyakorlatok mozgásterét az egységes piacon. Fontos, hogy a válaszadók többsége – köztük a vállalatok 71 %-a, a tudományos szakemberek 66 %-a, a polgárok 43 %-a és a vállalkozói szövetségek 28 %-a – úgy véli, hogy egy uniós kezdeményezés előnyös lenne az egységes piacon működő vállalkozások számára.

A különböző lehetőségeket illetően a válaszadók többsége nagyon elutasító a kamatlevonás teljes megszüntetésének lehetőségével kapcsolatban, közülük a vállalatok 75 %-a, a vállalkozói szövetségek 72 %-a, a polgárok 71 %-a és a tudományos szakemberek 66 %-a ezt tartja a legkevésbé megfelelő lehetőségnek, és a többség meglehetősen elutasító a vállalati pénzügyi tőkére vonatkozó, a kamatok adólevonását helyettesítő támogatás lehetőségével kapcsolatban. Csak a vállalatok 16 %-a, a polgárok 14 %-a, a vállalkozói szövetségek 5 %-a és egyetlen tudományos szakember sem tartotta ezt a legjobb megoldásnak. Ezzel szemben a válaszadók többsége támogatja azt a támogatást, amely az új saját tőke fiktív kamatának levonhatóságát írja elő (a meglévő kamatlevonhatóság fenntartása mellett). A tudományos szakemberek 66 %-a, a vállalkozói szövetségek 28 %-a, a vállalatok 25 %-a és a polgárok 14 %-a számára ez tűnik a legjobb megoldásnak. A vállalkozói szövetségek és a vállalatok még inkább támogatják azt a lehetőséget, hogy a saját tőkeállományra vonatkozó támogatást alkalmazzanak, míg a nem kormányzati szervezetek és a tudományos szakemberek kevésbé támogatják ezt a lehetőséget.

Végezetül a válaszadók többsége határozottan egyetért azzal, hogy a kezdeményezésnek szilárd szabályokat kell tartalmaznia az agresszív adótervezési gyakorlatok elkerülése érdekében, köztük a polgárok 71 %-a, a tudományos szakemberek 66 %-a, a vállalkozói szövetségek 42 %-a és a vállalatok 33 %-a is.

Javaslatának kidolgozásakor a Bizottság figyelembe vette a konzultáció eredményeit. A különböző szakpolitikai lehetőségek közül a Bizottság úgy döntött, hogy a javaslat szerint csak az új saját tőkére adható támogatást alkalmazza, és nem vizsgálja az adósságok levonhatóságának teljes megszüntetését. Ezen túlmenően az irányelv szilárd visszaélésellenes keretet biztosít, mivel ennek szükségességére a válaszadók is rámutattak.

Emellett a Bizottság elismeri, hogy a tagállamok adóbevételeinek védelme alapvető fontosságú a fenntartható gazdaság biztosítása és az államháztartás védelme érdekében a világválságot követő helyreállítási időszakban. Következésképpen a Bizottság azt javasolja, hogy a hitelfinanszírozási adóelőnyt a saját tőke és a hitel oldalát egyaránt érintő intézkedésekkel enyhítsék, az új saját tőkére vonatkozó támogatást a hitelköltségek levonhatóságának korlátozásával kombinálva.

• **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A hitelfinanszírozási adóelőny kezelésére alkalmas intézkedések meghatározásakor a Bizottság a hasonló intézkedéseket már bevezetett tagállamok (Belgium, Portugália, Lengyelország, Ciprus, Málta és Olaszország) vonatkozó szakértelmére támaszkodott. A Bizottság eszmecserét folytatott néhány érintett adóhatósággal a visszaélés elleni keretrendszerrel, valamint a különböző intézkedések költség- és haszonhatásának jobb megértése érdekében.

A Bizottság találkozott a „Az adóügyi jó kormányzással, agresszív adótervezéssel és a kettős adóztatással foglalkozó platform” elnevezésű bizottsági szakértői csoportban részt vevő nemzeti hatóságokkal/szervekkel, vállalkozói szövetségekkel és civil társadalmi csoportokkal. A Bizottság az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal (EGSZB) is eszmecserét folytatott.

- **Hatásvizsgálat**

A kezdeményezés előkészítéséhez hatásvizsgálatot végeztek.

2022. március 17-én a Szabályozói Ellenőrzési Testület (RSB) fenntartásokkal ellátott pozitív véleményt adott ki az e javaslatra vonatkozóan benyújtott hatásvizsgálatról, amely több javítási javaslatot is tartalmazott⁷. A hatásvizsgálatot az alábbiakban kifejtettek szerint tovább felülvizsgálták. A hatásvizsgálat öt szakpolitikai lehetőséget vizsgál az alapfogatókönyvön kívül, azaz, ha nem történik intézkedés.

Az 1. szakpolitikai alternatíva határozatlan időre vezetné be a vállalati tőkeállományra vonatkozó támogatást, míg a 2. szakpolitikai alternatíva szintén bevezetné a támogatást, de csak az új tőkére és csak tíz évre.

A 3. szakpolitikai alternatíva a vállalati tőkére (azaz saját és idegen tőkére) vonatkozó támogatást irányozna elő, miközben megtiltaná a kamatfizetések jelenlegi levonhatóságát, a 4. szakpolitikai alternatíva pedig teljesen megtiltaná a kamatkiadások levonhatóságát. Az 5. szakpolitikai alternatíva kombinálná az új vállalati tőkére vonatkozó fiktív kamatok (a 2. szakpolitikai alternatívában javasoltakkal megegyező) tíz évre szóló támogatását az adólevonhatóság részleges korlátozásával valamennyi vállalat esetében.

Az 1., 2., 3. és 5. szakpolitikai alternatívákban vázolt valamennyi esetben a kkv-kra⁸ vonatkozó kiegészítő adókulcsot alkalmaznának.

A különböző szakpolitikai alternatívákat a következő kritériumok alapján hasonlították össze: a) az adórendszer finanszírozási döntések szempontjából semlegessé tétele, b) az adórendszer igazságosságának fokozása, c) az egységes piac torzulásainak csökkentése és d) a növekedés és a beruházások ösztönzése az EU-ban. Az összehasonlításból kiderült, hogy az 1., 2., 3. és 4. szakpolitikai alternatíva várhatóan bizonyos fókig hatékony lesz a kezdeményezés egyes célkitűzéseinek elérésében. Az előnyben részesített lehetőség azonban az 5. szakpolitikai alternatíva, mivel ez sikeresen kezeli a hitel és a saját tőke közötti eltérést, miközben kiegyensúlyozza a költségvetési hatásokat és foglalkozik az adórendszer méltányossági szempontjaival is. Ez várhatóan pozitív hatást gyakorol a beruházásokra és a GDP-re, és mérsékelt hatást gyakorol a foglalkoztatásra.

Gazdasági hatások

A gazdasági hatások értékeléséhez a modellezést az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontja végezte a CORTAX modell alapján.

Előnyök

Az előnyben részesített lehetőség (az 5. szakpolitikai alternatíva) várhatóan pozitív gazdasági hatással jár. Legfőbb közvetlen előnye, hogy ez a magasabb saját tőke arányoknak kedvez, és így csökkenti a fizetésektelenségi kockázatokat. A tulajdoni részesedések EU-n belüli növelésével ez a lehetőség várhatóan közvetve elősegíti az innovatív technológiák fejlesztését. A saját tőke különösen fontos a korai szakaszban lévő, gyorsan növekvő innovatív vállalatok és a globális versenyben részt venni kívánó scale-up cégek számára. A zöld és digitális átállás

⁷ [Az összefoglaló lapra és az RSB pozitív véleményére mutató linkeket a közzétételük után kérjük beilleszteni.]

⁸ A kkv-kat a 2013. június 26-i 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi számvetési irányelv 3. cikke szerint kell meghatározni. Ezen túlmenően megkövetelnék, hogy ahhoz, hogy egy vállalat kkv-nak minősüljön, nem lehet része olyan vállalatcsoportnak, amely konszolidált szinten a számvetési irányelv 3. cikke szerinti három határérték közül legalább kettőt túllép (az alkalmazottak átlagos száma az adóévben 250 fő; 40 millió eurós nettó árbevétel; 20 millió eurós mérlegfőösszeg).

új és innovatív beruházásokat igényel, amelyek számára az intézkedés előnyökkel jár. Azáltal, hogy a kkv-k számára előnyös a magasabb fiktív kamatláb, a kkv-k jobban hozzáférnek a tőkepiachoz. Pozitív hatások várhatóak az EU-ban a versenyképesség, az innováció, a növekedés és a foglalkoztatás terén. Az egységes piac széttöredezettségét is kezelni fogja azáltal, hogy megszünteti a méltányossági intézkedésekre vonatkozó különböző nemzeti támogatások szerinti eltérő bánásmódot, és valamennyi uniós tagállamban azonos adminisztratív szabályokat ír elő. Végezetül pedig egységes és hatékony intézkedéseket fog hozni az agresszív adótervezés ellen az EU-ban.

Költségek

A választott szakpolitikai alternatívához kapcsolódó költségek alapvetően a vállalkozások és az adóhatóságok megfelelési költségeinek növekedését jelentik. A vállalkozások adóügyi megfelelési költségei várhatóan korlátozott mértékben emelkednek. Összességében a költségek viszonylag korlátozottak lehetnek, mivel a támogatás igénybevételéhez szükséges további adatokat viszonylag egyszerűen lehet szolgáltatni. Az adóhatóságok esetében várhatóan szintén szerény mértékben emelkednek a költségek. Ez a javaslat nem növeli jelentősen a vállalkozások vagy az adóhatóságok megfelelési terheit.

A megvalósított főbb változások

Az RSB fenntartásokkal ellátott pozitív véleményt adott ki a hatásvizsgálatról. Különösen azt jegyezték meg, hogy a hatásvizsgálatnak jobban ki kellene emelnie, hogy az előnyben részesített szakpolitikai alternatíva hogyan éri el legjobban a célkitűzéseket. Az RSB továbbá megjegyezte, hogy a hatásvizsgálatot tovább kell fejleszteni a nem szabályozási intézkedések alkalmazásának lehetősége tekintetében, valamint a fő elemzésnek és a mellékleteknek jobban kell tükrözniük az érdekelt felek különböző nézeteit. A hatásvizsgálat I. melléklete kifejti, hogyan kezelték az RSB fenntartásait. A hatásvizsgálat számos részét felülvizsgálták. Először is, a hatásvizsgálatot annak tisztázása érdekében vizsgálták felül, hogy a szabályozás hiányát tartalmazó szakpolitikai alternatíva nem lehet hatékony. Másodszor, a hatásvizsgálatot kibővítették annak érdekében, hogy részletesen tükrözze a tulajdoni részesedésre gyakorolt várható hatások mértékét és az előnyben részesített szakpolitikai alternatívának az adóbevételekre gyakorolt abszolút értelemben vett hatását. A hatásvizsgálat egy további olyan elemzéssel is bővült, amely azt indokolja, miért tekinthető célszerűnek egy olyan szakpolitikai alternatíva, amely mind a tőke-, mind a hiteloldalon működik. Harmadsorban, a hatásvizsgálat fő részének számos szakaszát felülvizsgálták annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az érdekelt felek nyílt nyilvános konzultációs eljárás során összegyűjtött releváns észrevételeit.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Lásd a pénzügyi kimutatást.

5. EGYÉB ELEMEEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Ezt az irányelvként elfogadott javaslatot 2023. december 31-ig kell átültetni a tagállamok nemzeti jogába, és 2024. január 1-jétől kell hatályba lépnie. Az irányelv végrehajtásának nyomon követése és értékelése céljából a tagállamoknak évente, adóévenként kell a Bizottság rendelkezésére bocsátaniuk a vonatkozó információkat, beleértve a statisztikai adatok listáját is. A vonatkozó információkat az irányelv 7. cikke tartalmazza.

A Bizottság ötévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv alkalmazásáról, amelynek számítása [2024. január 1]-je után kezdődik. E javaslat eredményeit az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak [2029. január 1]-jéig benyújtandó jelentés tartalmazza majd.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

Ez a javaslat minden olyan adóalanyra vonatkozik, amely egy vagy több tagállamban társaságiadó-köteles, kivéve a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott pénzügyi vállalkozásokat.

Két különálló intézkedést tartalmaz, amelyek egymástól függetlenül alkalmazandók: 1. a saját tőkére vonatkozó támogatás; és 2. a kamatlevonás korlátozása. A pénzügyi vállalkozások nem tartoznak az intézkedések hatálya alá. Egyes pénzügyi vállalkozásokra olyan szabályozói tőkekövetelmények vonatkoznak, amelyek megakadályozzák az alultőkésítést. Ráadásul sokakat valószínűleg nem érinti a nettó hitelfelvételi költségekre vonatkozó kiegyenlítő kamatkorlátozó levonás. Ezért ha a pénzügyi vállalkozásokat is az irányelv hatálya alá vonnák, az intézkedések gazdasági terhei egyenlőtlenül oszlanának meg a nem pénzügyi vállalkozások rovására.

- **Saját tőkére vonatkozó támogatás**

A saját tőkére vonatkozó támogatás kiszámítása úgy történik, hogy a támogatás alapját megszorozzuk a vonatkozó fiktív kamatlábbal.

Saját tőkére vonatkozó támogatás = Támogatás alapja X Fiktív kamatláb (NIR)

A támogatás alapja megegyezik az adóév végi saját tőke és az előző adóév végi saját tőke közötti különbséggel, amely a saját tőke éves növekedését jelenti.

Ha az ezen irányelv szabályai szerint saját tőkére vonatkozó támogatásban már részesült adóalany támogatásának alapja egy adott adómegállapítási időszakban negatív (saját tőke csökkenése), akkor egy arányos összeg válik adókötelessé 10 egymást követő adóidőszakra és azon nettó saját tőke teljes növekedésének mértékéig, amelyre ilyen kedvezményt kapott, kivéve, ha az adóalany bizonyítja, hogy ez az adómegállapítási időszakban felmerült veszteségek vagy jogi kötelezettség miatt következett be.

A saját tőke meghatározása a 2013/34/EU irányelv (számviteli irányelv)⁹ alapján történik, ami a befizetett tőke, az árszámla, az átértékelési tartalék és a tartalékok¹⁰, valamint az átvitt nyereség vagy veszteség összege. A nettó saját tőke az adóalany saját tőkéje, valamint a kapcsolt vállalkozások tőkéjében való részesedése és a saját részvényei adómegállapításhoz használt értéke közötti különbségként kerül meghatározásra. Ez a meghatározás azt hivatott megakadályozni, hogy a juttatás a részesedéseken keresztül több fázisban terjedjen.

A vonatkozó fiktív kamatláb két összetevőn alapul: a kockázatmentes kamatlábon és egy kockázati prémiumon. A kockázatmentes kamatláb a 2009/138/EK irányelv 77e. cikke (2) bekezdésének végrehajtási aktusaiban meghatározott, tízéves lejáratú kockázatmentes

⁹ A meghatározott vállalkozástípusok éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó jelentésekről szóló 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv III. mellékletének értelmében.

¹⁰ A tartalékok közé az alábbiak tartoznak: 1. jogszabály által előírt tartalék, amennyiben a nemzeti jog ilyen tartalékot ír elő; 2. saját részvényekre képzett tartalék, amennyiben a nemzeti jog ilyen tartalékot ír elő, a 2012/30/EU irányelv 24. cikke (1) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül; 3. a létesítő okiratban előírt tartalékok; 4. egyéb tartalékok, beleértve a valós érték tartalékot.

kamatláb¹¹, amelyben a támogatást igénylik, az adóalany pénznemére vonatkozóan. A kockázati prémiumot 1 %-ban határozzuk meg, hogy jobban figyelembe vegyünk a befektetők által ténylegesen fizetett kockázati prémiumot, és jobban mérsékeljük a torzítást. A kockázati prémium 1,5 % a kis- és középvállalkozásnak minősülő adóalanyok esetében, hogy jobban tükrözze azt a magasabb kockázati prémiumot, amelyet a finanszírozás megszerzése során viselnek. A tagállamoknak nem lehet mérlegelési joguk azzal kapcsolatban, hogy a kkv-k esetében magasabb adókulcsot alkalmaznak-e, vagy milyen kiegészítő adókulcsot alkalmaznak a kkv-k esetében, hogy elkerüljék a szelektivitással kapcsolatos aggályokat az uniós állami támogatási szabályok tekintetében, és hogy egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak az EU-ban a kkv-k számára, függetlenül azok honosságától.

Fiktív kamatláb (NIR) = Kockázatmentes kamatláb + Kockázati prémium

Kockázati prémium = 1 % (vagy 1,5 % a kkv-k esetében)

A fiktív kamatláb tehát megegyezik a devizaspecifikus kockázatmentes kamatlábbal plusz 1 % vagy 1,5 % (Fiktív kamatláb = kockázatmentes kamatláb + 1 %, illetve kkv-k esetében Fiktív kamatláb = kockázatmentes kamatláb + 1,5 %). Ez a megközelítés biztosítja, hogy az intézkedésnek hatása legyen, miközben végrehajtása egyszerű marad, és nem károsítja a tagállamok költségvetését. Biztosítja továbbá a különböző vállalkozások sajátos körülményeinek figyelembevételét. Az egyedi devizaárfolyam jobban biztosítja a saját tőke és a hitelek közötti adózási egyensúlyt, mivel minden egyes pénznem esetében külön-külön veszi figyelembe a devizakockázatot, és tükrözi az egyes adóalanyok sajátos helyzetét.

A támogatást tíz évre nyújtják, hogy megközelítse a legtöbb hitel lejáratát, miközben a saját tőkére vonatkozó támogatást általános költségvetési költségét ellenőrzés alatt tartják. Ez azt jelenti, hogy ha az adóalany saját tőkéjének növekedése e javaslat alapján saját tőkére vonatkozó támogatásra jogosult, a vonatkozó, a fentiek szerint kiszámított támogatás a felmerülés évében (TY) és az azt követő kilenc évben (TY + 9) levonható. Ha a következő évben (TY + 1) az adóalany saját tőkéjének új növekedése szintén megfelel a saját tőkére vonatkozó támogatásnak e javaslat alapján, akkor az új saját tőkére vonatkozó támogatás is levonható lesz abban az adóévben, amelyben felmerült, és a felmerülésétől számított következő kilenc évben (TY + 10-ig).

Például, ha egy 100 saját tőkével rendelkező vállalat úgy dönt, hogy a t évben 20-szal növeli a saját tőkéjét, akkor az adóalapjából tíz éven keresztül (t + 9-ig) minden évben levonásra kerül egy támogatás, amelyet a fiktív kamatláb 20-szorosának, azaz az adott devizára vonatkozó kockázatmentes kamatláb 20-szorosának plusz 20-nak (az 1-ben meghatározott kockázati prémium 20-szorosának) a szorzataként számítanak ki.

Év	t	t - 1
„A” vállalat saját tőkéje	120	100

Támogatás alapja = 120 - 100 = 20

Támogatás = Támogatás alapja X NIR = 20 x NIR

A támogatás 10 egymást követő évben áll rendelkezésre: t, t + 1, t + 2, ... t + 9.

Ha a vállalat kis- vagy középvállalkozás, a juttatás kiszámítása ugyanígy történik. A NIR egyszerűen más lesz, mivel a kockázati prémium magasabb (1 % helyett 1,5 %).

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (átdolgozás) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

Az adóval való visszaélések megelőzése érdekében a támogatás levonhatósága minden adóévben az adóalany EBITDA-jának (kamatok, adózás, értékcsökkenés és amortizáció előtti eredmény) legfeljebb 30 %-ára korlátozódik. Az adóalany időbeli korlátozás nélkül átviheti a saját tőkére vonatkozó támogatás azon részét, amelyet az adóévben az adóköteles nyereség elégtelensége miatt nem lehet levonni. Ezen túlmenően az adóalany legfeljebb öt évig átviheti a fel nem használt támogatáskapacitást, amennyiben a saját tőkére vonatkozó támogatás nem éri el a fent említett maximális összeget.

Hatékony visszaélésellenes intézkedések biztosítják, hogy a saját tőkére vonatkozó támogatás levonhatóságára vonatkozó szabályokat ne használják fel nem szándékolt célokra. Ezek a visszaélés elleni szabályok a magatartási kódexszel foglalkozó csoport által 2019-ben elfogadott, a fiktív kamatlevonási rendszerekről szóló iránymutatásból származnak, és olyan jól ismert, meglévő rendszerekkel foglalkoznak, mint például a kedvezmény csoporton belüli kaszkádosítása.

Az első intézkedés kizárná a támogatás alapjából azokat a tőkeemeléseket, amelyek i. csoporton belüli kölcsönökből, ii. részesedések vagy meglévő üzleti tevékenységek csoporton belüli átruházásából és iii. bizonyos feltételek mellett történő készpénz-hozzájárulásból származnak. Így például, ami a csoporton belüli kölcsönöket illeti, az intézkedésnek meg kell akadályoznia, hogy az „A” tagállamban található „A” vállalatnak nyújtott tőkeinjekciót a „B” tagállamban található kapcsolt vállalkozásnak nyújtott kölcsönre használják fel. Ilyen esetben ugyanis a „B” vállalat ezt a pénzt egy másik, „C” tagállamban található „C” kapcsolt vállalkozásba való tőkejuttatásra is felhasználná. Ez a saját tőkére vonatkozó támogatás megsokszorozásához vezetne egyetlen valódi csoportszintű tőkeemeléssel.

Egy másik intézkedés konkrét feltételeket határoz meg a természetbeni hozzájárulásokból vagy eszközbefektetésekből származó tőkeemelések figyelembevételére. A célja az, hogy megakadályozza az eszközök túlértékelését vagy luxuscikkek vásárlását a támogatás alapjának növelése érdekében. Így például egy eszköz értéke és a kapcsolódó költségek nem haladhatják meg az észszerű szakmai igényeket, és a piaci érték felett szolgáltatott vagy az adóalany számviteli könyveiben így szereplő vagyon bármely ilyen részét le kell vonni a támogatás alapjából.

Egy harmadik intézkedés a régi tőke új tőkévé történő átminősítését célozza, ami a támogatás szempontjából tőkeemelésnek minősülne. Ilyen átminősítést felszámolással és induló vállalkozások létrehozásával lehetne elérni. Például, ha egy meglévő, eredménytartalékkal rendelkező társaságot felszámolnak, az anyavállalat saját tőkéje megnő az eredménytartalék beépítése miatt. Ha később új leányvállalatot hoznak létre, és az már nem az anyavállalat tulajdonában van, az anyavállalat korábban megnövelt támogatási alapja nem csökkenne a leányvállalatban lévő részesedés értékével.

- **A kamatlevonás korlátozása**

Hiteloldalon a fiktív tőkekamatokra vonatkozó támogatást a hitelhez kapcsolódó kamatfizetések adólevonhatóságának korlátozása kíséri. Az arányos korlátozás a kamatok levonhatóságát a nettó hitelfelvételi költségek (azaz a fizetett kamatok mínusz a kapott kamatok) 85 %-ára korlátozza. Ez a megközelítés lehetővé teszi, hogy a hitelfinanszírozási adóelőnyt egyszerre kezeljük a saját tőke és a hitel oldaláról, ami a leghatékonyabb és megőrzi a tagállamok államháztartásának fenntarthatóságát.

Mivel az EU-ban az ATAD 4. cikke alapján már alkalmaznak kamatkorlátozási szabályokat, az adóalany első lépésként az e javaslat 6. cikkében foglalt szabályt alkalmazza, majd az ATAD 4. cikkével összhangban kiszámítja az alkalmazandó korlátozást. Ha az ATAD-

szabály alkalmazásának eredménye alacsonyabb levonható összeg, az adóalany az ATAD 4. cikkével összhangban jogosult a különbözet átvitelére vagy visszavezetésére.

Például, ha az „A” vállalat nettó hitelfelvételi költségeinek összege 100, akkor:

1. Először is, alkalmazza ezen irányelvjavaslat 6. cikkét, amely a levonhatóságot a 100 85 %-ára = 85 korlátozza, és így 15 le nem vonható összeget eredményez.
2. Másodszor, kiszámítja azt az összeget, amely az ATAD 4. cikke alapján levonható lenne. Ha a levonható összeg alacsonyabb, pl. 80 (és a le nem vonható összeg magasabb, pl. 20), akkor a levonhatóság különbségét, azaz a további le nem vonható összeget (pl. $85 - 80 = 5$) a nemzeti jogba átültetett ATAD 4. cikkében foglalt feltételekkel összhangban előre vagy hátra kell vinni.

Az „A” vállalat esetében az eredmény az, hogy 15 (100 – 85) kamatfelvételi költség nem levonható, és további 5 (85 – 80) kamatfelvételi költséget kell átvinni vagy visszavezetni.

- **Nyomon követés és jelentéstétel**

A tagállamok évente konkrét adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak az új szabályok végrehajtásának és hatásainak nyomon követése érdekében. A Bizottság többek között ezekre az adatokra támaszkodik majd az irányelv végrehajtásának értékelése és a megfelelő jelentés elkészítése során.

- **Felhatalmazás**

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásával módosítsa a kockázati prémium mértékét. A Bizottság csak különleges körülmények között gyakorolhatja ezt a hatáskört, azaz ha az inflációs és/vagy gazdasági növekedési tendenciák a kockázati prémium növelését vagy csökkentését teszik szükségessé, és feltéve, hogy a vonatkozó adatok, jelentések és statisztikák – beleértve a tagállamok által szolgáltatottakat is – arra a következtetésre jutnak, hogy az irányelv hatálya alá tartozó vállalatok hitelfinanszírozási feltételeinek uniós átlaga a kockázati prémium utolsó meghatározása óta megduplázódott vagy megfelelőzdött. Ilyen esetekben valójában alapvető fontosságú, hogy az alkalmazandó mértékeket gyorsan és zökkenőmentesen, teljes jogalkotási eljárás lefolytatása nélkül, a valós piaci viszonyoknak megfelelően lehessen módosítani. A Bizottság hatásköre azonban megfelelően korlátozott és visszavonható.

- **Átültetés a nemzeti jogba**

Azok a tagállamok, amelyek rendelkeznek olyan szabályokkal, amelyek a saját tőke növekedésére vonatkozó támogatást írnak elő, elhalaszthatják ezen irányelv rendelkezéseinek alkalmazását a nemzeti szabályok alapján már megállapított jogok időtartamára („szerzett jogi záradék”). Azok az adófizetők, akik [2024. január 1]-jén a nemzeti jog szerint (Belgiumban, Cipruson, Olaszországban, Máltán, Lengyelországban és Portugáliában) saját tőkére vonatkozó támogatásban részesülnek, a nemzeti jog szerint legfeljebb 10 évig, de semmiképpen sem tovább, mint a nemzeti jog szerinti támogatás időtartama. Ezzel szemben az irányelv szabályai az alkalmazás kezdőnapjától minden más adóalanyra vonatkoznak valamennyi tagállamban.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE**a hitelfinanszírozás adóelőnyét csökkentő támogatásra és a kamatok társasági adóból való levonhatóságának korlátozására vonatkozó szabályok megállapításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 115. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹²,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹³,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A méltányos és fenntartható üzleti környezet előmozdítása – többek között a beruházásokat és a növekedést ösztönző célzott adóintézkedések révén – az Unió kiemelt politikai prioritása. A fenntartható és hosszú távú vállalati finanszírozás támogatása érdekében az adórendszernek minimalizálnia kell az üzleti döntések nem szándékos torzulását, például a saját tőke helyett a hitelfinanszírozás előnyben részesítését. Miközben a Bizottság tőkepiaci unióról szóló (2020) cselekvési terve¹⁴ fontos intézkedéseket tartalmaz az ilyen finanszírozás támogatására, például a 4. intézkedést – Az intézményi befektetőktől származó hosszú távú és tőkefinanszírozás növelésének ösztönzése –, célzott adóintézkedéseket kell elfogadni az ilyen intézkedések fokozása érdekében. Az ilyen intézkedéseknek figyelembe kell venniük a költségvetési fenntarthatósági megfontolásokat.
- (2) A tagállamok adórendszerei lehetővé teszik az adófizetők számára, hogy levonják a hitelfinanszírozással kapcsolatos kamatfizetéseket, és ezáltal csökkentsék a társaságiadó-kötelezettséget, míg a tőkefinanszírozással kapcsolatos költségek a legtöbb tagállamban nem vonhatók le az adóból. A hitel- és a tőkefinanszírozás adóügyi kezelése az Unióban aszimmetrikus, ami a beruházási döntésekben a hitel előnyben részesítését eredményezi. Továbbá ahol a tagállamok nemzeti jogukban adókedvezményt biztosítanak a tőkefinanszírozásra, az ilyen nemzeti intézkedések jelentősen eltérnek egymástól a szakpolitika kialakítása tekintetében.

¹² HL C ., , o. A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

¹³ HL C ., , o. A Hivatalos Lapban még nem tették közzé.

¹⁴ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Tőkepiaci unió a polgárok és a vállalkozások számára – új cselekvési terv, COM(2020) 590 (https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:61042990-fe46-11ea-b44f-01aa75ed71a1.0001.02/DOC_1&format=PDF).

- (3) A tagállamok közötti esetleges adóztatással kapcsolatos torzulások megszüntetése érdekében közös szabálykeretet kell megállapítani az adóztatással kapcsolatos hitelfinanszírozási adóelőny Unió-szerte összehangolt módon történő kezelésére. Az ilyen szabályoknak biztosítaniuk kell, hogy a tőke- és a hitelfinanszírozást az egységes piacon adóügyi szempontból hasonló módon kezeljék. Ugyanakkor a közös uniós jogi keretnek rövid távon is fenntarthatónak kell lennie a tagállamok költségvetése számára. Ennek a keretnek ezért tartalmaznia kell egyrészt a saját tőke finanszírozási költségeinek adólevonhatóságára, másrészt a hitelfinanszírozási költségek adólevonhatóságának korlátozására vonatkozó szabályokat.
- (4) Az egyszerű és átfogó jogszabályi keret biztosítása érdekében a közös szabályrendszert az Unió valamennyi olyan vállalkozására alkalmazni kell, amely valamely tagállamban társasági adó hatálya alá tartozik. A pénzügyi vállalkozások sajátos jellemzőkkel rendelkeznek, és egyedi bánásmódot igényelnek. Ha az adóval kapcsolatos hitelfinanszírozási adóelőny kezelésére vonatkozó szabályok rájuk is vonatkoznának, az intézkedések gazdasági terhei egyenlőtlenül oszlanának meg a nem pénzügyi vállalkozások rovására. A pénzügyi vállalkozásokat ezért ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól.
- (5) A tőkefinanszírozás előnyben részesítésének semlegesítése érdekében olyan támogatást kell előírni, amely lehetővé teszi, hogy az adóalany saját tőkéjének egyik adómegállapítási időszakról a másikra történő növekedése bizonyos feltételek mellett levonható legyen az adóalapból. A támogatást úgy kell kiszámítani, hogy a saját tőke növekedését meg kell szorozni a 2009/138/EK irányelv 77e. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott kockázatmentes kamatlábon alapuló fiktív kamatlábbal. Az ilyen kockázatmentes kamatlábak már az uniós jog részét képezik, és gyakorlatilag és hatékonyan alkalmazzák őket. A támogatás bármely olyan része átvihető, amely egy adott adómegállapítási időszakban elegendő adóköteles nyereség hiányában nem vonható le. Figyelembe véve a kis- és középvállalkozások (kkv-k) tőkepiachoz való hozzáféréseinek sajátos kihívásait, a kkv-ként működő adóalanyok számára megnövelt saját tőkére vonatkozó támogatást kell előírni. Ahhoz, hogy a saját tőkére vonatkozó támogatás levonása rövid távon fenntartható legyen az államháztartás számára, azt időben korlátozni kell. A rendszer visszaélésektől való védelme érdekében az adóalany saját részvényeinek, valamint a kapcsolt vállalkozásokban való részesedésének adómegállapításhoz használt értékét ki kell zárni a saját tőke változásának kiszámításából. Ugyanígy rendelkezni kell az adóalany saját tőkéjének egyik adómegállapítási időszakról a következő adómegállapítási időszakra történő csökkenésének megadóztatásáról, hogy megakadályozzák a saját tőke visszaélészerű növelését. Egy ilyen szabály a sajáttőke-megtartás szintjét is ösztönözné. A szabályt úgy kellene alkalmazni, hogy amennyiben a saját tőke növekedésére vonatkozó támogatásban részesülő adóalany saját tőkéje csökken, a támogatáshoz hasonlóan kiszámított összeg 10 adómegállapítási időszakra adókötelessé válna; kivéve, ha az adóalany bizonyítja, hogy a csökkenés kizárólag az adómegállapítási időszakban keletkezett veszteségek vagy jogi kötelezettség miatt következett be.
- (6) A saját tőkére vonatkozó támogatás levonásával való visszaélés elkerülése érdekében különleges adókikerülés elleni szabályokat kell megállapítani. Ezeknek a szabályoknak különösen azokra a rendszerekre kell irányulniuk, amelyek célja azon feltételek megkerülése, amelyek alapján a tőkeemelés az ezen irányelv szerinti támogatásra jogosult, például a kapcsolt vállalkozásokban lévő részesedések csoporton belüli átruházása révén. Az ilyen szabályoknak csoportszintű tőkenövekedés

hiányában a támogatás igénybevételére létrehozott rendszerekre is ki kell terjedniük. Ilyen célokra például csoporton belüli hitelfinanszírozás vagy készpénzes hozzájárulások is felhasználhatók. Az adókikerülés elleni különleges szabályoknak az olyan konstrukciók létrehozását is meg kell akadályozniuk, amelyek alapján a saját tőke növekedése és az ehhez kapcsolódó engedmény magasabbnak tűnik, mint amilyen valójában, például a hitelfinanszírozási követelések növelése vagy az eszközök túlértékelése révén. Ezen túlmenően alkalmazni kell az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv¹⁵ 6. cikkében foglalt általános adócsalás elleni szabály az olyan visszaélésekkel szemben, amelyek nem tartoznak az említett irányelv adókikerülés elleni külön keretrendszerének hatálya alá.

- (7) Az adóval kapcsolatos hitelfinanszírozási adóelőnynek az Unió államháztartása szempontjából fenntartható módon történő hatékony kezelése érdekében a tőkefinanszírozás támogatását a hitelfinanszírozási költségek levonhatóságának korlátozásával kell kiegészíteni. A kamatkorlátozási szabálynak ezért korlátoznia kell a nettó hitelfelvételi költségek levonhatóságát, és azt a támogatástól függetlenül kell alkalmazni. Tekintettel az ilyen szabály és az (EU) 2016/1164 irányelv 4. cikkének kamatkorlátozásra vonatkozó, adókikerülés elleni hatályos szabálya közötti eltérő célkitűzésekre, mindkét szabályt fenn kell tartani. Az adóalanynak először a jelen irányelv, majd az ATAD alapján kell kiszámítaniuk a nettó hitelfelvételi költségek levonhatóságát. Abban az esetben, ha ez utóbbi alacsonyabb összegű levonható nettó hitelfelvételi költséget eredményez, az adóalanynak ezt az alacsonyabb összeget kell levonnia, és a két összeg közötti különbséget az ATAD 4. cikkével összhangban előre vagy hátra kell vinnie.
- (8) Mivel az uniós szabályok végrehajtása és érvényesítése az egyes tagállamokban döntő fontosságú a tagállamok adóalapjának védelme és szükség esetén az uniós szabályok megfelelő felülvizsgálata szempontjából, a Bizottságnak figyelemmel kell kísérenie az ilyen végrehajtást és érvényesítést. A tagállamoknak ezért rendszeresen tájékoztatniuk kell a Bizottságot az ezen irányelvet átültető nemzeti intézkedéseknek a területükön történő végrehajtásáról és érvényesítéséről.
- (9) Ezen irányelv hatékonyságának értékelése érdekében a Bizottságnak a tagállamok által szolgáltatott információk és más rendelkezésre álló adatok alapján értékelő jelentést kell készítenie és közzétennie.
- (10) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon ezen irányelv egyes nem alapvető fontosságú elemeinek zökkenőmentes és gyors módosítása a folyamatban lévő fejlemények figyelembevételével, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy módosíthassa ezt az irányelvet a kockázati prémium mértékének mint a saját tőkére vonatkozó támogatás kiszámítása egyik elemének módosítása érdekében. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten, és hogy e konzultációkat a jobb jogalkotásról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban meghatározott elvekkel összhangban folytassa le¹⁶. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében a Tanácsnak minden dokumentumot a tagállamok szakértőivel

¹⁵ A Tanács (EU) 2016/1164 irányelve (2016. július 12.) a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról (HL L 193., 2016.7.19., 1. o.).

¹⁶ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

egy időben kell megkapnia, és szakértőinek rendszeresen hozzáférést kell biztosítani a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó bizottsági szakértői csoportok üléseihez.

- (11) Mivel ezen irányelv célját a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, hanem az uniós szinten jobban megvalósítható, mert az egységes piacon kiegyensúlyozott ösztönzőket kell biztosítani a vállalkozások letelepedéséhez és a vállalkozói tevékenységhez, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez az irányelv nem lépheti túl az említett cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Az irányelv tárgya

Ez az irányelv szabályokat állapít meg a saját tőke növekedésére vonatkozó támogatás társasági adóból történő levonására, valamint a nettó hitelfelvételi költségek adóból történő levonhatóságának korlátozására vonatkozóan.

2. cikk

Hatály

Ez az irányelv azokra az adóalanyokra vonatkozik, akik egy vagy több tagállamban társaságiadó-kötelesek, beleértve a harmadik országban adóügyi illetőséggel rendelkező szervezetek egy vagy több tagállamban lévő állandó telephelyeit is.

Ez az irányelv azonban nem vonatkozik a következő pénzügyi vállalkozásokra:

- a) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározottak szerinti „hitelintézet”¹⁷;
- b) a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározottak szerinti „befektetési vállalkozás”¹⁸;
- c) c) a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁹ 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerinti „alternatív befektetési alapkezelő”, beleértve a 345/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁰ szerinti európai kockázatitőke-

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetési alapkezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 345/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai kockázatitőke-alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 1. o.).

alapok kezelőjét, a 346/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²¹ szerinti európai szociális vállalkozási alapok kezelőjét, valamint az (EU) 2015/760 európai parlamenti és tanácsi rendelet²² szerinti európai hosszú távú befektetési alapok kezelőjét;

- d) a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározottak szerinti „átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás alapkezelő társaság”²³;
- e) a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 13. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti „biztosító”²⁴;
- f) a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 4. pontjában meghatározottak szerinti „vizontbiztosító”;
- g) az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelv 6. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti „foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény”²⁵;
- h) a 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁶ hatálya alá tartozó nyugdíjrendszereket működtető nyugdíjintézmények, valamint az ilyen rendszerekbe történő befektetés céljából létrehozott bármely jogi személy;
- i) a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott „alternatív befektetési alap”, amelyet a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alternatív befektetési alapkezelő vagy a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott, az alkalmazandó nemzeti jog szerint felügyelt alternatív befektetési alap kezel;
- j) a 2009/65/EK irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások;
- k) a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti „központi szerződő fél”²⁷;
- l) a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározottak szerinti „központi értéktár”²⁸;

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 346/2013/EU rendelete (2013. április 17.) az európai szociális vállalkozási alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 18. o.).

²² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/760 rendelete (2015. április 29.) az európai hosszú távú befektetési alapokról (HL L 123., 2015.5.19., 98. o.).

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2341 irányelve (2016. december 14.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 354., 2016.12.23., 37. o.).

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 883/2004/EK rendelete a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2012/EU rendelete (2012. július 4.) a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról (HL L 201., 2012.7.27., 1. o.).

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az európai uniós értékpapír-elszámolás javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv és a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

- m) a 2009/138/EK irányelv 211. cikkével összhangban engedélyezett különleges célú gazdasági egység;
- n) az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározottak szerinti „értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység”²⁹;
- o) a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott „biztosítási holdingtársaság” vagy a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott „vegyes pénzügyi holdingtársaság”, amely olyan biztosítási csoport része, amely az említett irányelv 213. cikke értelmében csoportszintű felügyelet alá tartozik, és amely a 2009/138/EK irányelv 214. cikkének (2) bekezdése értelmében nincs kizárva a csoportfelügyelet alól;
- p) az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének 4. pontjában meghatározottak szerinti „pénzforgalmi intézmény”³⁰;
- q) a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti „elektronikuspénz-kibocsátó intézmény”³¹;
- r) EU) 2020/1503 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikke (1) bekezdésének e) pontjában meghatározottak szerinti „közösségi finanszírozási szolgáltató”³²;
- s) a(z) .../... európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 8. pontjában meghatározottak szerinti „kriptoeszköz-szolgáltató”³³

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „kapcsolt vállalkozás”: olyan személy, aki egy másik személlyel az alábbi módokon áll kapcsolatban:
 - a) a személy úgy vesz részt a másik személy irányításában, hogy jelentős befolyást gyakorolhat a másik személy felett;

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és szabványosított értékpapírosítás különös keretének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról, a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU rendelet módosításáról és a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

³² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1503 rendelete (2020. október 7.) az európai közösségi finanszírozási üzleti szolgáltatókról, valamint az (EU) 2017/1129 rendelet és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 347., 2020.10.20., 1. o.).

³³ Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a kriptovaluta-eszközök piacairól és az (EU) 2019/193731 irányelv módosításáról (HL L ...) (Kiadóhivatal: Kérjük, a szövegbe illesszék be a 2020/0265/COD dokumentumban szereplő rendelet számát, a lábjegyzetbe pedig az említett irányelv számát, dátumát és HL-hivatkozását).

- b) a személy a szavazati jogok 25 %-át meghaladó részesedéssel vesz részt a másik személy ellenőrzésében;
- c) a személy a másik személy tőkéjében olyan tulajdonjogon keresztül vesz részt, amely közvetlenül vagy közvetve meghaladja a jegyzett tőke 25 %-át;
- d) a személy jogosult a másik személy nyereségének legalább 25 %-ára.

Ha egynél több személy vesz részt ugyanazon személy irányításában, ellenőrzésében, tőkéjében vagy nyereségében az (1) bekezdésben említettek szerint, valamennyi érintett személyt kapcsolt vállalkozásnak kell tekinteni.

Ha ugyanazok a személyek vesznek részt egynél több személy irányításában, ellenőrzésében, tőkéjében vagy nyereségében az (1) bekezdésben említettek szerint, valamennyi érintett személyt kapcsolt vállalkozásnak kell tekinteni.

E fogalommeghatározás alkalmazásában a „személy” jogi és természetes személyeket egyaránt jelent. Azt a személyt, aki egy másik személlyel együtt jár el egy szervezet szavazati jogai vagy tőketulajdona tekintetében, úgy kell tekinteni, mint aki a másik személy által birtokolt összes szavazati jogban vagy tőketulajdonban részesedéssel rendelkezik.

Közvetett részesedések esetén az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltételek teljesülését az egymást követő szinteken keresztül a részesedési arányok szorzatával kell meghatározni. A szavazati jogok több mint 50 %-ával rendelkező személyt úgy kell tekinteni, hogy 100 %-kal rendelkezik.

Egy személy házastársa és egyenes ági leszármazottai a személlyel együtt egyetlen személynek tekintendők.

Az e bekezdés szerinti társult vállalkozás magában foglal minden olyan műveletet is, amelynek eredményeként egy személy társult vállalkozássá válik;

- 2. „adómegállapítási időszak”: naptári év vagy bármely más, adózási szempontból megfelelő időszak;
- 3. „csoport”: a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 11. pontjában meghatározott csoport³⁴.
- 4. „részesedés”: a 2013/34/EU irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott részesedés;
- 5. „kkv”: minden olyan vállalkozás, amely nem haladja meg a közép vállalkozásokra vonatkozó, a 2013/34/EU irányelv 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározott küszöbértéket;
- 6. „saját tőke”: egy adott adómegállapítási időszakban az adóalany befizetett tőkéjének, ázsziószámláinak, átértékelési tartaléknak és az egyéb tartalékainak, valamint az átvitt eredménynek az összege;

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) az egyes vállalkozástípusok éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves beszámolóiról és a kapcsolódó jelentésekről, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

7. „nettó saját tőke”: az adóalany saját tőkéje és az adóalanynak a kapcsolt vállalkozások tőkéjében való részesedése és az adóalany saját részvényei adómegállapításhoz használt értéke közötti különbség;
8. „tartalékok”: az alábbiak bármelyike:
 1. jogszabály által előírt tartalék, amennyiben a nemzeti jog ilyen tartalékot ír elő;
 2. saját részvényekre képzett tartalék, amennyiben a nemzeti jog ilyen tartalékot ír elő, a 2012/30/EU irányelv 24. cikke (1) bekezdése b) pontjának sérelme nélkül;
 3. a létesítő okiratban előírt tartalékok;
 4. egyéb tartalékok, beleértve a valós érték tartalékot.

II. FEJEZET

SAJÁT TŐKE- ÉS KAMATLEVONÁSI TÁMOGATÁS

4. cikk

Saját tőkére vonatkozó támogatás

- (1) A saját tőkére vonatkozó támogatás 10 egymást követő adómegállapítási időszakban az adóalany társaságiadó-alapjából az adóalany kamatfizetés, adófizetés, értékcsökkenés és amortizáció előtti eredményének („EBITDA”) 30 %-áig levonható.

Ha az első albekezdés szerinti, saját tőkére vonatkozó levonható támogatás magasabb, mint az adóalany nettó adóköteles jövedelme egy adómegállapítási időszakban, a tagállamok biztosítják, hogy az adóalany időbeli korlátozás nélkül átviheti a saját tőkére vonatkozó támogatás többletét a következő időszakokra.

A tagállamok biztosítják, hogy az adóalanyok legfeljebb 5 adómegállapítási időszakra vihetik át a saját tőkére vonatkozó támogatás azon részét, amely egy adott adómegállapítási időszakban meghaladja az EBITDA 30 %-át.

- (2) Az 5. cikkre is figyelemmel a saját tőkére vonatkozó támogatás alapját a nettó saját tőke adómegállapítási időszak végi szintje és az előző adómegállapítási időszak végi nettó saját tőke szintje közötti különbségként kell kiszámítani.

A saját tőkére vonatkozó támogatás megegyezik a támogatás alapjának és az adott pénznemre vonatkozó 10 éves kockázatmentes kamatlábnak a szorzatával, valamint az 1 %-os kockázati prémiummal vagy – ha az adóalany kkv – az 1,5 %-os kockázati prémiummal megnövelt összegével.

E bekezdés második albekezdésének alkalmazásában az adott devizára vonatkozó 10 éves kockázatmentes kamatláb az adott devizára vonatkozó, a 2009/138/EK irányelv 77e. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokban az adott adómegállapítási időszakot megelőző év december 31-i referencia-időpontjára vonatkozóan meghatározott, 10 éves lejáratú kockázatmentes kamatláb.

- (3) Ha a saját tőkére vonatkozó támogatás megszerzését követően a saját tőkére vonatkozó támogatás alapja egy adómegállapítási időszakban negatív, a negatív saját tőkére vonatkozó támogatásnak megfelelő összeg 10 egymást követő adómegállapítási időszakra adókötelessé válik, a nettó saját tőke azon teljes növekedésének mértékéig, amelyre ezen irányelv alapján ilyen támogatást kaptak, kivéve, ha az adóalany megfelelő bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy ez

az adómegállapítási időszakban keletkezett számviteli veszteségeknek vagy a tőkecsökkentésre vonatkozó jogi kötelezettségnek tudható be.

- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 9. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (2) bekezdésének a kockázati prémium mértékének megváltoztatásával történő módosításáról, amennyiben az alábbi két feltétel bármelyike teljesül:
- a) az e cikk (2) bekezdésében említett tízéves kockázatmentes kamatláb legalább három uniós pénznem tekintetében több mint két százalékponttal változik ahhoz az adómegállapítási időszakhoz képest, amelyben a kockázati prémiumot módosító legutóbbi felhatalmazáson alapuló jogi aktus, vagy – ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktus hiányában – ez az irányelv alkalmazandóvá vált; vagy
 - b) az uniós térség bruttó hazai termékének növekedése nulla vagy negatív legalább két egymást követő negyedévben;
- és
- c) a vonatkozó adatok, jelentések és statisztikák, beleértve a tagállamok által szolgáltatottakat is, arra engednek következtetni, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó adófizetők hitelfinanszírozási feltételeinek uniós átlaga több mint kétszeresére nőtt vagy felére csökkent a (2) bekezdésben megállapított kockázati prémium legutóbbi meghatározása óta.

A kockázati prémium növekedési vagy csökkenési százalékának figyelembe kell vennie az első albekezdés c) pontjában említett finanszírozási feltételekben bekövetkezett változásokat, kivéve a 2009/138/EK irányelv 77e. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusokban meghatározott, az EU kockázatmentes kamatlábjában bekövetkezett változásokat, és semmiképpen sem lehet nagyobb, mint az első albekezdés c) pontjában említett finanszírozási feltételek növekedésének vagy csökkenésének százalékos értéke.

5. cikk

Visszaélés elleni szabályok

- (1) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a saját tőkére vonatkozó támogatás alapja ne tartalmazza a következőkből eredő bármely növekedés összegét:
- a) kölcsönök nyújtása kapcsolt vállalkozások között;
 - b) vagy vállalkozási tevékenység folytatással történő átruházása kapcsolt vállalkozások között;
 - c) olyan személytől származó pénzbeli hozzájárulás, aki olyan joghatóságban rendelkezik adóügyi illetőséggel, amely nem folytat információcserét azzal a tagállammal, amelyben az adóalany le kívánja vonni a saját tőkére vonatkozó támogatást.

Ezt a bekezdést nem kell alkalmazni, ha az adóalany elegendő bizonyítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy a vonatkozó ügyletet érvényes kereskedelmi okokból hajtották végre, és az nem vezet a saját tőkére vonatkozó meghatározott támogatás kétszeres levonásához.

- (2) Amennyiben a saját tőke növekedése természetbeni hozzájárulás vagy eszközbe történő befektetés eredménye, a tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket

annak biztosítására, hogy az eszköz értékét csak akkor vegyék figyelembe a támogatás alapjának kiszámításakor, ha az eszköz szükséges az adóalany jövedelemtermelő tevékenységének végzéséhez.

Ha az eszköz részvényekből áll, azt könyv szerinti értéken kell figyelembe venni.

Ha az eszköz nem részvény, akkor azt piaci értéken kell figyelembe venni, kivéve, ha egy hitelesített külső könyvvizsgáló ettől eltérő értéket állapított meg.

- (3) Amennyiben a saját tőke növekedése a csoport átszervezésének eredménye, az ilyen növekedést csak annyiban kell figyelembe venni az adóalany saját tőkéjére vonatkozó támogatás alapjának a 4. cikkel összhangban történő kiszámításakor, amennyiben az nem eredményezi a csoportban az átszervezés előtt már meglévő tőke új saját tőkére történő átváltását.

6. cikk

A kamatlevonás korlátozása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az adóalany az (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv³⁵ 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott nettó hitelfelvételi költségeket a társaságiadó-alapból levonhassa az adómegállapítási időszakban felmerült ilyen költségek 85 %-ának megfelelő a) összegig. Ha ez az összeg magasabb, mint az (EU) 2016/1164 irányelv 4. cikkével összhangban meghatározott b) összeg, a tagállamok biztosítják, hogy az adóalany csak a két összeg közül az alacsonyabbat vonhassa le az adómegállapítási időszakban. A két, a) és b) összeg közötti különbséget az (EU) 2016/1164 irányelv 4. cikkével összhangban előre vagy hátra kell vinni.
- (2) Az (1) bekezdést kell alkalmazni a [*Kiadóhivatal: illesszék be ezen irányelv hatálybalépésének időpontját*]-tól kezdve felmerülő nettó hitelfelvételi költségekre.

III. FEJEZET NYOMON KÖVETÉS ÉS JELENTÉSTÉTEL

7. cikk

Nyomon követés

Minden egyes tagállam az adómegállapítási időszak végétől számított 3 hónapon belül közli a Bizottsággal az adómegállapítási időszakra vonatkozó alábbi információkat:

- a) azon adóalanyok száma, akik az adómegállapítási időszakban részesültek a saját tőkére vonatkozó támogatásban, az ezen irányelv hatálya alá tartozó adóalanyok teljes számának százalékában is kifejezve;
- b) a támogatást az adómegállapítási időszakban igénybe vevő kkv-k száma, beleértve az ezen irányelv hatálya alá tartozó kkv-k teljes számának százalékos arányát, valamint a 2013/34/EU irányelv 3. cikkének (7) bekezdése szerinti nagy csoportokhoz tartozó, kedvezményt igénybe vevő kkv-k számát;
- c) saját tőkére vonatkozó támogatás levonása miatt felmerült kiadások vagy elmaradt adóbevételek teljes összege a tagállam nemzeti bruttó hazai termékéhez viszonyítva;

³⁵ A Tanács (EU) 2016/1164 irányelve (2016. július 12.) a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról (HL L 193., 2016.7.19., 1. o.).

- d) a nettó hitelfelvételi költségek teljes összege;
- e) a le nem vonható nettó hitelfelvételi költségek teljes összege;
- f) azon adóalanyok száma, akikre ezen irányelv alapján visszaélés elleni intézkedéseket alkalmaztak az adómegállapítási időszakban, beleértve a kapcsolódó adókövetkezményeket és az alkalmazott szankciókat;
- g) a 2013/34/EU irányelv III. mellékletének A. és C. része értelmében a hitel/saját tőke arány alakulására vonatkozó adatok a tagállamban.

8. cikk
Jelentések

- (1) A Bizottság 2027. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról.
- (2) A jelentés elkészítésekor a Bizottság figyelembe veszi a tagállamok által a 7. cikk alapján közölt információkat.
- (3) A Bizottság a jelentést közzéteszi a honlapján.

IV. FEJEZET
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

9. cikk
A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.
- (2) A Bizottságnak a 4. cikk (5) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól [*Kiadóhivatal: illesszék be ezen irányelv hatálybalépésének időpontját*]-tól kezdődő hatállyal.
- (3) A Tanács bármikor visszavonhatja a 4. cikk (5) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban meghatározott elvekkel összhangban.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul értesíti a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.
- (6) A 4. cikk (5) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. A Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

10. cikk

Az Európai Parlament tájékoztatása

Az Európai Parlamentet tájékoztatni kell a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok Bizottság általi elfogadásáról, az azokkal szembeni kifogásokról, valamint a felhatalmazás Tanács általi visszavonásáról.

11. cikk

Átültetés a nemzeti jogba

- (1) A tagállamok legkésőbb [2023. december 31]-ig elfogadják és közzéteszik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegéről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket a rendelkezéseket [2024. január 1]-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok ezen irányelv rendelkezéseinek alkalmazását legfeljebb 10 évre, de semmiképpen sem a nemzeti jog szerinti támogatás időtartamánál hosszabb időre elhalaszthatják azon adóalanyok esetében, akik [2024. január 1]-jén a nemzeti jog szerinti saját tőkére vonatkozó támogatásban részesülnek.
- (3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

12. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

13. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*